

עמ"ת (חיפה) 21602-07-24 - מדינת ישראל נ' ואיל אבו חסן (עציר)

עמ"ת (חיפה) 21602-07-24 - מדינת ישראל נ' ואיל אבו חסן מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 21602-07-24

מדינת ישראל

נגד

ואיל אבו חסן (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[10.07.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה [מ"ת 64102-06-24; כב' השופט ב' שרמן] מיום 8.7.24, במסגרתה קבע כי אין בידי העוררת ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של המשיב, ומשכך הורה על שחרורו של המשיב בתנאים להבטחת התייצבות להמשך משפטו [התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪].
2. בתמצית - נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על פי כתב האישום, המשיב תושב הרשות, אינו אזרח ישראלי וכניסתו לישראל טעונה היתר כדין. ביום 27.6.24 בשעות הבוקר שהה המשיב בישראל, ברחוב החלוץ בחיפה, כשאין בידו אישור כניסה או שהיה בישראל.
3. בדיון מיום 8.7.24 חלק המשיב על קיומן של ראיות לכאורה. נטען כי למשיב היתר כניסה לישראל להיכנס לישראל ולשהות בשטחה, ללא הגבלת מקום, לשם קבלת טיפול רפואי. זאת, מאחר והמשיב אובחן כסובל ממחלה ממאירה, עבר לפני כשנה השתלת מח עצם, ומאז הוא מטופל באופן תדיר בשטח מדינת ישראל. נטען כי המשיב החזיק בידו היתר המתיר כניסתו ושהייתו בישראל, ועל כן יש מקום להורות על שחרורו ללא תנאי.
4. העורר חלקה על פרשנות ההגנה. נטען כי ההיתר שניתן למשיב - מוגבל למטרת צרכים רפואיים, ועל כן הוגבל יעד ההיתר ל"בתי חולים". המשיב נחקר, לא טען כי נכנס לישראל לשם קבלת טיפול רפואי, אלא מסר כי ביקש "לשאוף אוויר". מכאן, שהשתמש בהיתר שלא כדין. אין בידי המשיב כל הזמנה לטיפול או מסמך רפואי אחר המלמד על כך שהיה אמור לקבל טיפול רפואי. הטיפול הקבוע לו הוא ליום 1.7.24.

5. בהחלטתו קבע בית המשפט קמא כי ההיתר שניתן למשיב אינו מוגבל לבית חולים או לשטח מסוים, ואף לא לשעות מסוימות במהלך היממה. מכאן, הרי שהמשיב רשאי היה להימצא בישראל במועדים המופיעים בהיתר, ללא צורך בהצגת הזמנה לטיפול רפואי. הפרשנות לפיה רשאי המשיב להגיע לישראל אך לשם הגעה לבית החולים - מאולצת. כניסה לישראל לקבלת טיפול רפואי לא מחייבת הימצאות דווקא בבית החולים. עוד נקבע כי על פי גיליון המפרט את היתרי הכניסה שניתנו למשיב, עולה כי הוא נכנס לישראל בתדירות גבוהה. זאת, נוכח מצבו הרפואי. מכאן, הסיק בית המשפט קמא, כי החשש להתחמקות מהליכי שפיטה בעניינו - אינו גבוה.
6. לטענת העוררת, היתר הכניסה שניתן למשיב, הוא לצרכים רפואיים. היעד שנקבע בו - הוא "בתי חולים". היתר זה אינו מאפשר למשיב לשהות כאוות נפשו בתחומי המדינה. העוררת הפנתה להודעותיו של המשיב, לדו"ח הפעולה של השוטר שעיכבה את המשיב, וטענה כי על סמך אלו מתחייבת המסקנה כי אין קשר בין מצבו הרפואי של המשיב לבין כניסתו לישראל.
7. ב"כ המשיב סמך את ידיו על החלטת בית המשפט קמא. נטען כי המשיב נכנס לישראל כדין ושהה בה כדין. נטען בנוסף כי בכוננת המשיב להעלות טענות אכיפה בררנית וכן טענה בדבר היעדר חוקיות העיכוב - כל זאת במסגרת התיק העיקרי.
8. בתום הדיון נטלתי לעיוני את תיק החקירה. לאחר שמיעת טענות הצדדים וקריאת תיק החקירה הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל, ככל שהוא נוגעת לקביעת בית המשפט קמא כי אין בידי העוררת ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של המשיב. עם זאת, אני סבור כי לענין ההחלטה בדבר שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים - לא נפלה שגגה בהחלטה.
9. לענין הראיות לכאורה - המחלוקת מתמקדת בשאלת ההיתר שניתן למשיב [תמצית ההיתרים שניתנו למשיב מפורטת במסמך יח' בתיק החקירה]. אין בידי לקבל את קביעת בית המשפט קמא בדבר קיומו של "קושי פרשני" ביחס להיתר בו החזיק המשיב.
10. שלושה רכיבים עיקריים בהיתר הכניסה לישראל - המועד בו מותר הכניסה; יעד הכניסה; תכלית הכניסה. די בכך שהמחזיק בהיתר לא ימלא אחר אחד מהרכיבים, כדי שכניסתו ושהייתו ייחשבו ככאלו אשר אין כדין.
11. בענייננו, כניסת המשיב לישראל מילאה אחר תנאי ההיתר הנוגע למועד [הכניסה הותרה מיום 21.6.24 ועד יום 30.7.24]. אלא שהן מבחינת יעד הכניסה [בתי חולים בישראל] והן מבחינת תכליתה [צרכים רפואיים] - לא מילא המשיב אחר תנאי ההיתר, ומכאן שמתחייבת המסקנה כי כניסתו של המשיב לישראל ושהייתו בה ביום מעצרו - היו "שלא כדין".
12. מקובלת עלי קביעתו העקרונית של בית המשפט קמא, לפיה "כניסה לישראל למטרות טיפול רפואי לא מחייבת הימצאות דווקא בבית חולים". כך, למשל אדם המקבל טיפול רפואי בבית החולים, אשר יוצא מחוץ לבית החולים על מנת לרכוש מצרכים או לאכול - אינו חורג מההיתר שניתן לו.

13. אלא שתהום פעורה בין קביעה זו של בית המשפט קמא לבין עניינו של המשיב. בחקירתו מיום 27.6.24 מסר המשיב כי נכנס לישראל ביום מעצרו בשעות הבוקר, וכשנשאל למטרת כניסתו השיב "אני רציתי להסתובב קצת, לנשום אוויר, ולחזור היום". המשיב אישר כי האישור שבידו הוא לצרכים רפואיים בלבד, כי האישור ניתן לו אך ורק לשם קבלת טיפולים רפואיים אותם הא מקבל בבית החולים "שיבא תל השומר", כי התור שקבוע לו ב"שיבא תל השומר" הוא ליום 1.7.24, וכי כניסתו לישראל הייתה כי "באתי סתם להסתובב כי נפשית עייף ורציתי לשנות אווירה".
14. במלים אחרות - המשיב ידע כי האישור הוא לקבלת טיפול רפואי, וכי האישור הוא לקבלת טיפול בבית החולים "שיבא תל השומר". המשיב ידע כי התור לקבלת הטיפול הרפואי - קבוע ליום 1.7.24. המשיב לא נכנס לקבל טיפול רפואי, לא כיוון פעמיו לבית חולים כלשהו, וכל תכלית כניסתו הייתה לטייל, להתאוורר ו"לשנות אווירה", כלשונו.
15. גם הפרשנות המרחיבה ביותר של "כניסה לישראל לטיפול רפואי" אינה יכולה לכלול שוטטות וטיול ליום אחד, 4 ימים טרם המועד הקבוע לקבלת הטיפול הרפואי, ועשרות ק"מ ממקום קבלת הטיפול. המדובר, ובאופן מובהק, בכניסה ובשהייה בישראל תוך התעלמות מתנאי ההיתר ותכליתו. אני סבור לפיכך, כי בידי העוררת ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של המשיב במעשים ובעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.
16. טענות המשיב ל"אכיפה בררנית" או להיעדר חוקיות העיכוב - לא נטענו כלל בפני בית המשפט קמא, לא הוכרעו, וראוי כי יבוררו במסגרת ההליך העיקרי. לא מצאתי כי יש בטענות אלו (אשר לא הועלו בצורה מנומקת ומפורטת גם בערר) כדי לסדוק את המסד הראייתי הלכאורי שבידי המאשימה.
17. אשר לעילת המעצר ועוצמתה, הרי שמקובלת עלי קביעת בית המשפט קמא. דומה כי בנסיבות הייחודיות של המשיב, נוכח מצבו הרפואי, העובדה כי קיבל היתרי כניסה לישראל בתדירות גבוהה (לקבלת טיפולים רפואיים בבתי חולים), והעובדה כי יידרש כנראה להמשיך ולקבל טיפולים בישראל - החשש להתחמקות המשיב מהליכי שפיטה נמוך עד מאוד. בנוסף, עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מלמד, כי הרשעותיו בעבירות על חוק הכניסה לישראל - התיישנו כולן.
18. יש בנימוקים האמורים כדי להצדיק את שחרורו של המשיב ממעצר, בתנאים אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט קמא. סבורני כי החשש להימלטות מהליכי שפיטה - מצוי על הצד הנמוך. אף המסוכנות אינה גבוהה.
19. סוף דבר - הערר מתקבל במובן זה שקביעת בית המשפט קמא לפיה אין בידי המבקשת ראיות לכאורה - מבוטלת. המשיב ישוחרר ממעצר, בתנאים אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט קמא.
- המזכירות תעביר את העתק החלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ד' תמוז תשפ"ד, 10 יולי 2024, בהעדר הצדדים.